

וזם תאמר, אם כן, **לעביד רק בן חריין, ולא לעביד חריין?**

איידי דקטין, קיינה אשפתיה [כיוון שבן החריין הוא קטן, הרי החיה עומדת על שפטו], וקפצת.

ומסיימת הברייתא: **וכמה יהיה הרוחה בין חריין לבן חריין? — טפח.**

עד הגדר ונכנסת לשדה.

והוינו בה: **לעביד רק חריין, ולא לעביד בן חריין?**

ומתרצת הגמרא: אילו היה עושה רק חריין, **איידי** דרוות, קיינה בגויה וקפצת [כיוון שרחוב החריין ישנה טפחות, נכנסת החיה לתוכו, וחזרה מעט לאחוריה, וקופצת ממנו לתוך השדה].

הדרן עלך בית כור